

I min morfars hem i Lilla Alstved
brukade komma en så kallad klok gumma.
Hon trodde sig kunna bota både människor
ö djur, hon väckte med blommor och stöpte
med bly över de sjuka, klippte av hår och
naglar, det skulle beparas vid ett trehårsdjält
(gräns). En gång då de hade misslyckats med
att på nån, rådfrågades den kloka om orsaken,
hon gav rådet att de skulle värma ett järn
och bränna den som kom först för att köpa
mjölk. Detta hätt på att gå gult, kvinnan
som de brände botade med tannmål det för
sänsmannen, så der fick mutar till, och den
kloka skulle ha sin betalning, som bestod
av matvaror. Detta var på 1820 talet
om jag minns rätt. Att denna råd hjälpte är
det ingen som tror nu, men på den tiden
trorde de ju på rådan.

Ref 72.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

V. Alstad